

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény
Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése,
ide küldendők az előfizetési díjak,
nyilvánterkek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenként egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtatnak:

Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben:
Schalek H., Dukas M., Ooppelik A.,
Daube G. L. és társai és Herndl.
Brünnben: Stern M.

Nyiltér petitsorra 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Az országos szőlőtelepítő szövetkezet célja és szervezete.

Hazánk szőlőhegyeit elpusztította a phylloxera!

Szőlőink megsemmisülésével elveszett egy mérhetetlen nagy nemzeti vagyon. Szőlőtermelő népünk elszegényedett s egy igen nagy része a koldushottól menekülendő, Amerikába és Szlavóniába vándorol.

Társadalmunk a szőlők pusztulása után agóniába esett; sem bátorsága, sem pénze nem volt, de még ut és mód sem volt arra, hogy új szőlőket miként ültessen, a károsultakat miként rekonstruálja, a kezdeményezést az államtól várta, sőt még ma is ott állunk, hogy szőlőtermelőink nagyrésze minden az államhatalomtól vár, pénzt, talajt, szakértelmet!

Az állam az elpusztult szőlők rekonstruálása s új szőlők telepítése tekintetében meglesz ugyan minden fölé telhető, azonban e tekintetben a legnagyobb feladat nem az államra, hanem a társadalomra hárul. Az állam adhat segítyt, adhat olcsó kölcsönt a szőlőtelepítőnek, de nem adhat kész, kellő szakértelemmel betelepített szőlőt, ezt megtenni a társadalom feladata. Ezen társadalmi feladat keresztülvételét vállalta magára az országos szőlőtelepítő szövetkezet.

Mert ugyan mit ér a segítyvel, mit ér az olcsó kölcsönrel a közép és kis szőlőtermelő, ha nincs megfelelő szőlőtalaja s ha nem bír szakértelemmel az új szőlőkultúra-

ban. Megfelelő talajba szakértelem nélkül ültetett és kezelt szőlők csak a nemzeti vagyon további pusztulását mozdítják elő.

»Kész szőlőt a termelő kezébe!« Ez jelszava az országos szőlőtelepítő szövetkezetnek!

Az országos szőlőtelepítő szövetkezet az egész országra kiterjeszti levekenységet és az elpusztult szőlők rekonstruálása, új szőlők telepítése, a kor színvonalán álló egészségügyi munkairány követése, a hazai csemege-szőlő és borkészleteknek külföldön biztos és állandó piacok szerzése stb. által vissza akarja hódítani veszendőbe ment nemzeti nagy kincsünket, a »szőlőt« és ezzel biztosítani akarja szőlőművelő népünk vagyonosodását s ezeknek nyújt biztos alapot a tisztességes megélhetésre. A szövetkezet működését egyenlő arányban terjeszti ki úgy a költött, mint a homoktalajon levő szőlőkultúrára.

Az országos szőlőtelepítő szövetkezet feladatainak megvalósítása céljából azon tagjai számára, a kiknek sem szőlőtalajuk, sem pénzük, sem szakértelmük nincs, szőlőterületeket vásárol, azokat beülteti, parcellázza s nekik a vételárnak 10—15 év alatt kisebb részletekben leendő törlesztése mellett tulajdonukba bocsátja.

Azon tagjainak, kiknek talajuk van, de pénzük és szakértelmük nincs, talaját beülteti, őket szakképzett kezelők által az új kultúrába bevezeti s a beültetésért járó munkadíjat hosszabb lejáratú kölcsön formájában

szedi be tőlük, hogy ki-ki szőlőtermése egy töredékéből könnyedén törleszthesse tartozását: végül azon tagjai részére, a kiknél csak a szakértelem és jártasság hiányzik, a szövetkezeti telepeken munkásokat és szőlőkezelőket képez.

Nagy, sőt kiváló súlyt fektet a szövetkezet a homoki szőlőkultúrára is.

A szövetkezet ezen nagy feladatai mellett tagjai egyéb szőlőszeli szükségleteit is ellátja, nevezetesen európai és amerikai szőlővesszőket és oltványokat tömegesen termel s azokat tagjainak jutányosan bocsátja rendelkezésére, valamint a tagok vesszőkészletei eladását közvetíti, államilag segélyezett anyagi és minta szőlőtelepeket létesít, karónyeres céljára akáczosokat ültet és kosárfűzt termel.

Tagjai körében a szakértelmet igen olcsó szaklap kiadása által is terjeszti, a szőlőszeti mellékterményeket feldolgozza s a jobban nem értékesíthető borokból cognacot gyárt.

Szőlőszetünk felvirágoztatására azonban nem elég, mert mit ér a legszebb szőlő, mit ér a legjobb bor, ha nincs rá vevő. A szövetkezet működésének egyik főcsoportja leendő a szőlőtermények jó áron való s biztos értékesíthetőségének keresztülvitele.

Ezen cél elérésére a szövetkezet tagjai bor és csemege szőlőkészleteinek eladását közvetíti, külföldi piacokat keres fel és nyit meg, külföldi kereskedőket hív be, hogy tagjai szőlőjét és borait lehető jó áron eladhassa. Sőt ennél sem áll meg, hanem ha nagyobb bormennyiségek állanak majd ren-

T Á R C Z A.

Már késő

— Irta: K. M. —

Egy szép nyári estén a kertben üldögéltek hárman s élvezték azt a fenséges nyugalmat, amely körülöttük a természetben elterült, a mely néha sokkal jobban meghatja az emberi kedélyt, mint a vihar. Az ünnepélyes esendőt alig zavarta meg egy-egy halkán elszaladó szellőcske, a mely a nyíló rózsák s virágok illatárját vitte csak a lugasba, míg a fák között a fülemüle csodaszépen csattogott.

Helén oda hajtá szép fejét a rózsalugashoz s úgy élvezte azt a kellemes illatot, a mely körülötte elterült, s oly elmerülve hallgatta a csalóányú büvös dalát, mintha az csak neki szólt volna, s csupán egyedül csak őt illetné, nem vette azt sem észre, hogy nénye, Margit, férjével együtt mily mosolyogva nézik őt.

E pillanatban nyílt a kert ajtaja s azon belépett Erdődi Tibor, egy feltűnően elegáns, szinte szikár fiatal ember, s míg rugalmas léptekkel egyenesen a lugasfelé tartott, azallat kifejezőteljeszép két szemét körüljárta a parkban, miközben férfias arczán látszott, hogy komoly mondanivalója van. A lugasban is észrevették közeledtét, a férj felállt s unokácsolású üdvözlésére sietett, mivel kedélyesen beszélgetve nyomban vissza is tért a lugashoz.

Ezalatt Helén egy szép hófehér rózsát tépelt le, s azt keblére tűzve szívélyesen nyújtott kezét az érkező kedves vendégnek, mialatt hiába igye-

kezett örömmel uralkodni; arczát rózsás pír borította. Margit helyét mutatott Tibornak, csakhamar vidám csevegés hallatszott ki a lugasból. Azonban mindhárom észrevették, hogy Tibor valamit mondani akar; sokkal komolyabb is, mint máskor, s többször Heléne fejét tekintetét. És csakugyan, egyszer csak elé hozta beszédközben, hogy ő most nemcsak rendes látogatását teszi, hanem bucsuzni jött, mert már másnap indul utazni keletre. Megnézi a szent földet, Jeruzsálemet; elmegy Medina és Mekkába, onnan Persiába s tovább, s mivel mindenütt hosszabb időt kíván tölteni, így körülbelül egy évig lesz távol.

Ene egész határozottan elmondott terve annyira meglepte mindhármukat, hogy egy darabig nem tudtak a meglepetéstől szóhoz jutni. Majd Margit s férje Miklós, kezdték lebeszélni e veszélyes utról. Ő azonban mosolyogva mondta: »Lássátok édesem, ezért nem szóltam én nektek mindeddig e tervemről, mert tudtam, hogy le akarátok beszélni róla, s ha időtök lett volna talán sikerült volna is; de én ezt nem akartam, mivel én minden áron kívánom ez előttem még ismeretlen helyeket beutazni; holnap reggel tehát indulok!«

Helén szólan nézett maga elé s egy darabig nem vett részt a további társalgásban. Oh! őt legjobban lepte meg s sujtotta e hír; alig tudta belső felindulását legyőzni. Egy darabig közködött érzelmeivel, aztán látszólag nyugodtan, de hálthálvány arczal állt fel helyéről s bármennyire igyekezett is hangján uralkodni, az mégis tompán hangzott. Mialatt e szavakat mondta Tibornak: »Ha csak-

ugyan elutazik arra a nagy utra Tibor, kérem legyen szives e rózsát tegye le majd ott a szent helyen az én nevében.« Levette kebléről a szál fehér rózsát, átadta Tibornak, kezét szorított vele egy »Isten önnel« szó után eltávozott a lugasból.

Egy mellékutra tért, ingadozva haladt végig a síma gondozott utakon, már nem nézett a körülötte nyíló kedvenc virágaira, nem látott semmit, s a fülemülének még pár percezel előbb oly kedvesen hangzó dala sem gyönyörködtette többé; az ő szívében egy nagy vihar dult, elsötétült előtte minden, s a még előbb oly szép virágos nyarat keblében hideg dermesztő fagy váltotta fel; csak e pár szó esengett egyre füleiben: »Elmegyek keletre utazni!« Tovább nem bírta ki, lerogyott az ő kedvenc helyére, hol sokszor oly boldognak érezte magát, a hársfa alatti kis padra, s ott a büszke, gögős és oly hidegnek látszó leányból kitört végre az igaz fájdalom: »Oh Tibor elmegy — zokogta — hát nem szeret, oh én balga, minek is hittem benne!« Oda támasztá forró fejét a hideg márványhoz, s úgy ült mozdulatlanul halványan, mint egy szobor.

Már jó magasan legeltető nyáját az égen a szelid jó égi pásztor, a Hold, midőn Helén felkelt helyéről s a lugast kikerülve, szobácskájába vonult, pedig Tibor már rég távozott s mindenki nyugodni tért.

Hetek multak Tibor elutazása óta, s ez nem tűnt fel senkinek, csak az addig örökké vidám s mosolygó Helén lett napról-napra szólanabb s zárkózottabb. Ragyogó fekete szemei is elveszték fényüket; rózsás arca feltűnően sápadtabb s meg-

delkezésére, a monarchia, esetleg a külföld nagyobb városaiban mintapinczket és kiméréseket állít fel, továbbá szőlő- és borkiállításokat és auctiókat rendez.

Mindezek oly nagy horderejű feladatok, melyeknek czéltudatos megvalósítása nélkül szőlőink helyreállítva, szőlőtermelő népünk a koldusbottól megmentve s szőlő és borkereskedelmünk felvirágoztatva nem lesz nem lehet soha.

Az országos szőlőtelepítő szövetkezet székhelye Budapest.

A működéshez szükséges tőke 100 korona névértékű üzletrészek kibocsájtása által képezetik. Az üzletrészek havi 10 koronás részletekben is fizethetők. A szervezési költségek fedezésére minden üzletrész után a jegyzés alkalmával két korona beiratási díj fizetendő.

A szövetkezet ügyeit Budapesten az igazgatóság vezeti a felügyelő-bizottság ellenőrzése mellett. A vidéki ügyvitel és a tagokkal való érintkezés sikeres keresztülvitelére czéljából, az igazgatóság minden községben, hol szőlőtermeléssel foglalkoznak, bizalmi férfiakat ügyvivőket nevez ki, a kiknek feladata leendő:

1. Eladásra és betelepítésre ajánlott szőlőterületeket nyilvántartani, s a szövetkezettel közölni.

2. A szövetkezet által beültetett s eladásra kerülő szőlők vételére ajánlkozó vevőkkel tárgyalni.

3. A működése helyén levő bor, szőlő, oltvány, vessző stb. készletet, illetve szükségletet tudakolni, a szövetkezetnek bejelenteni, bormintákat beszerezni s küldeni.

4. A szövetkezet által venni vagy eladni kívánt terményeket és anyagokat tudakolni s a vételt vagy eladást közvetíteni. Végül

5. Mindezekről könyvet vezetni. Az ügyvivőket működésükért az igazgatóság által meghatározandó jutalék illeti.

A szövetkezet tagja lehet bár, nemkülönben alapok és egyetek, mint jogi személyek és kiskorúak is az általuk aláírt belépési nyilatkozat alapján. A szőlőtelepítés és a szőlőszeti termények értékesítését emyire felőlelő intézmény biztos emeltyüje leendő szőlőtermelésünk és borászatunk felvirágzásának, s ha ezen czélját a szövetkezet

nyúlt lett; sokszor órákat töltött a kertben, elvonult virágai közé s azokkal elbeszélgetett, dudolt nekik, a nélkül, hogy hozzátartozói csak egy szót is értettek volna belőle.

Margitnak s Miklósnak is feltűnt Helén változása, de nem is sejtették ennek okát. s ha kérte Margit, hogy mint testvérének mondja el bánatát, ő csak mosolygott s vidámságot színelve azt mondta, hogy nincs semmi baja.

Egy szeptemberi alkonyon Margit férjével az a tanakodás, hogy mikép tudják meg, mi bánatát van Helénnek s hogy tudják ezt vele elfelejtetni? Végre elhatározták, hogy utazni mennek vele, hisz az utazásban legkönnyebb felejtetni. Margit rögtön el is indult Helént felkeresni, gondolván, emondja e tervet neki, talán meg tudja szel örvendeztetni kis hugát. Egyenesen Helén kedvezet helye felé indult.

Ott ült Helén csakugyan a kis hárs alatti padon s révetegen tekintett maga elé; szép arca oly sápadt volt, akár a Hold, a mely az alkony beálltával az égen már feltűnt. Midőn észrevette, hogy nőjje közeledik, mosolygón próbált, de nem igen sikerült neki.

Margit melléje ült s elmondta neki férjével kísüört utazási tervét, de meglepetve látta, hogy Helén a helyett, hogy örülne, inkább még jobban elkomolyodott. El is hült, a mikor hallotta Helén feleletét. »Kedves Margitom, látom, hogy ti mily jók vagytok, hogy engem boldoggá szeretnétek tenni, őh pedig ezt ti már nem tehetitek meg; az én számomra már többé nem nyílik virág; én már itt boldog sohasem leszek; nekem csak egy

betölti, a mi, hogy megtörténend, kétségtelen, ezzel együtt nem megvetendő pénzügyi eredményt s ér el az által, hogy az üzletrészek után tisztességes, sőt jelentékeny osztalékokat fog tagjainak juttatni.

Bővebb értesítél az országos szőlőtelepítő szövetkezet szervező irodája (Budapest, VI. Nagymező-utca 12. sz. a.) ad.

A közigazgatási bizottság ülése.

A megyei közigazgatási bizottság márczius havi ülését a gróf Jankovich László főispán ömeltóságának elnökele alatt f. hó 9-én tartotta.

Elnöklő főispán ömeltósága az ülést megnyitván, felolvastatott és helyeslőleg tudomásul vétetett az alispáni havi jelentés a közigazgatás egyes ágaiban február hóban előfordult eseményekről.

Az alispán havi jelentése kapcsán jelentette, hogy dr. Mangin Károly kir. tanácsos, vármegyei t. főorvos, a vármegyei szolgálatában eltöltött 30 évi működése után, megromlott egészségi állapotára való hivatkozással, f. 1897. évi áprilistól fogva nyugdíjaztatást kéri. A közigazgatási bizottság méltányolva azokat az elismerésre méltó szolgálatokat, a melyeket dr. Mangin Károly t. főorvos hosszas hivatali ügybuzgó működése alatt a vármegye közegészségügyének érdekében tett, neki jegyzőkönyvség fejtezte ki elismerését és köszönetét.

A kir. tanfelügyelő havi jelentésében előadja, hogy a miniszter a csáktornyai alsófokú ipariskolának 800 frt, a perlakinak 300 frt államsegélyt utalványozott. — A tanítói nyugdíjgyök helyesbítése ügyében a vármegye területéről beérkezett kérvények a miniszterhez felterjesztettek. — Tanító-képesítő pótvizsgálatot tartott a csáktornyai áll. tanítóképzőnél; részt vett az igazgató-tanácsai ülésen és tanári széken. — Meglátogatta a csáktornyai kisdévodát; ülést tartott a csáktornyai áll. polgári iskola tanfolyamával. — Járási főszolgabíróval a dráva-szt.-mihályi zugiskola elzáratása iránt a helyszínen intézkedett. Megtekintették még a nagyfalusi áll. iskola ethelyesére alkalmasnak látszó bérhelyiséget. Ugyancsak Csáktornyan a vidékbeli gazdasági ismétlő iskolák szervezése ügyében értekezett. Ez időszakban a miniszterhez fel-

őhajtásom van, s egyetlen vágyam, a melyet ha ti teljesítenek, akkor némileg boldoggá tesztek, de ha ellenezni fogjátok, akkor előttem még ridegebbé tesztek a világot!»

»Oh! — szolt Margit — legyen az bármi Helénem, mi mindent megteszünk érte Miklóssal, csak szőlj mi az!?»

»Egyetlen vágyam édes Margit az, hogy engedjete zárdába; csak oda menni, hogy apácza lehessen; mert én odavágyom, ott boldog leszek!», mondá Helén.

»Mit mondasz, te apáczáknak lenni, Helén mondj le erről!« kiáltotta kétségbeesetten Margit.

Ezalatt Miklós jött; az uton Margit eléje sietett s elmondá neki Helén határozatát. Miklós is meglepte e hír, de Helén mellé ülve, próbálta őt szándékáról egyelőre lebeszélteni. »Kedves kicsikém, ha te nekem csak az az egy kívánságod van, hogy mi engedjünek apáczáknak téged, s ha ez téged boldoggá tenne, ám legyen; mi fájó szívvel, de beleegyezünk, de kérlek, menj előbb utazni Margittal s ha majd visszatérsz, akkor határozd el magad!«

»Nem, Miklós nem, nekem ez életben csak egy utam van. A világ többé semmi. Oh hagyjátok melőbb zárdába vonulnom, ott tudom, hogy boldogabb leszek!«

Hasztalan volt minden rábeszélés, kérés; Helén szilárd maradt terve mellett s zárdába vonult. S a büszke leány még testvérének sem mondta el bánatát, de nem is sejteté ezt senkiel.

(Folyt. és vége köv.)

terjesztetett az 1891. évi 15. t.-cz. végrehajtásának ellenőrzése ügyében szerveztetett, a vármegye minden községének állami egyenes adóját, községi pótlékát, törzsvagyományok értékét, kisdévodásra utalt gyermekeinek számát, iskoláinak számát és jellegét feltüntető terjedelmes munkát.

Kir. tanfelügyelő jelentést tett a felsőszemeyei r. k. iskola túllömöttségének tartatlantól, melynek alapján az iskolát fenntartó közönség felhivatik, hogy a második tanítói állás szervezése ügyében haladéktalanul intézkedjék s eljárásának eredményéről egy hó alatt jelentést tegyen.

A miniszter rendelete az óvó- és tanítókezeseknek az 1897/8-ik tanévre leendő összeírása ügyében az összes községi előjárásoknak megfelelő utasítással kiadatik.

A muracsányi iskolavagyon 1895-ik, az az opporvecezi 1894-ik, a beliczai 189-ik évi számadásokat a vármegyei számvévi hivatal megvizsgálván, a vizsgálat eredményét feltüntető számvévi jelentések az illető községeknek kiadatk.

A miniszter a dráva-szt.-iváni r. k. iskolának évi 100 frt államsegélyt utalványozott. — A miniszter rendelete a községnek másolatban megküldetik.

Márczius 15-ike.

Márczius 15-két lelkesen ünnepelte meg Csáktornya fiatalsága az iskolák falain belül az idén is. A nemzeti zászló búske lengetés mellett hirdette a magyar szabadság születésének 49-ik évfordulóját — de szintén csak az iskolák falairól, mintha márczius 15-kének emlékezte elmosódott volna Csáktornyan, pedig még nem is oly régen mily nagyméretű ünnepe volt ez az egész városnak, osztatlanul Csáktornya társadalmának a maga egészében!

De hát az idén kizárólag iskolai jellege volt a nagy nemzeti ünnepnek!

Nem mondhatnók azonban, hogy az ünnepély ezért értékéből vesztett volna; hisz az ünnepesség itt is a társadalom bevonásával folyt be, de épen azért, hogy kizárólag a tanuló-ifjúság melengedett csak ezuttal a multak emlékeiél, az emlékezet és kegyelet fátylaja ép azok kezébe került, kiknek ártatlan lelkesedése mérvadó, mert a jövő generációját képezik ők, kiknek érzelmei, gondolkozásán épül föl a Haza!

Tudósításaink a hazafias ünnep eseményeiről a következők:

A községi elemi iskolában már délelőtt ismergették meg a nap jelentőségét, minden egyes osztályfőnök a saját osztályában figyelmeztetvén a kis gyermekeket Hazájok iránt való kötelességeikre. Külön iskolai ünnepélyt itt nem tartottak.

Az állami tanítóképző-intézetben d. u. 2 órákor folyt le a szabadság napjának megünneplése megállapított program szerint a szépen feldiszitett zenteremben. Az ünnepélyt az intézet önképzőköre rendezte s diszgyűlést tartott e célból. Kölesy Hymnuszának éneléklése után Tömör Boldizsár tanár, a kör vezetője, nyitotta meg szép hazafias szavak kíséretében a gyűlést. Mire »Ej őseink hazája« kezdetű férfi-negyessel válaszolt az intézet énekkara. A napot Csuppy Lajos IV-éd éves növendék méltatta hazafias értekezől áthattott, gonddal kidolgozott szép lelkes beszédben. Az elhangzott élenzés után Boldis Ignác »Talpra magyarájt« énekelte az ifjúság, melyet Nyakas József III. éves növendék kísért zongorán. Guitmann János IV. éves növendék Márczius 15-ét szavaltta Jakob Ödöntől s erőteljes szavallatáért szép elismerésben részesült. A diszgyűlést Margitai József képezdei igazgató rekészette be, megköszönvén fáradságukat, hogy ez ünnepélyt rendezték s figyelmeztette a növendékeket kötelességeikre, melyekkel tanítói pályájukon különösen a magyarosítás terén hazájuknak tartoznak, melyhez erőt kívánt a márczius eszmékből meríthetnek. Hogy a növendékek szívéhez találtak a szavak, bizonyította a hatalmas éljen, melylyel az igazgató sza-

vait fogadták. Végül a »Honfiak vigyázzatok ez dalt énekelte a fiatalság.

A **polgári iskola** legnagyobb osztálya szük volt az ünnepély lefolyására, annyian gyűltek itt össze, hogy a hazafias ünnepen jelen legyenek. A »Talpra magyart« Kórpics Rezső, IV. »Egy gondolat hánt engemet« ez. költeményt Szűcs Lajos V., a »Munkácsi rabot« Puhár Mikály VI. »Szabadsághoz« ez. költeményt Kozlik Jenő V. osztályos tanuló szavalta. Márczius 15-éről Hrebák Imre VI. oszt. tanuló olvasott fel. Márczius 15. 1848-ban ez. költeményt Heinrich Andor III. Az erdélyi hadsereget Wlassics Ernő IV. oszt. tanuló szavalta. Lelkes hazafias beszédet Pálya Mihály igazgató mondott, fölhíván a tanuló-ifjúságot, hogy a magyar nyelvet ápolják s szeretettel használják.

Az ünnepélyt a IV-ik osztály a Rákóczy indulónak éneklésével fejezte be.

Az összes iskolákban a délután folyamán szüneteltek az előadások.

A vidékről a következő értesítéseket vettük: Márczius 15-két — a szokáshoz hűen — **Stridón** is megünnepelték. A szabadság ünnepe magasztosan folyt le. A magyar értelmű polgárok a helybeli és a vidékről bejött intelligenciával, a szokás ellenére — mellözve kivételesen a kör helyiségét — a vendéglőben gyűlekeztek.

Az ünnepély lefolyása a következő volt. Megnyitó: Danitz Sándortól. »A szent nap emléke« felolvasta Haraszt István. »Kossuth Lajos emlékezete.« Illés Bálinttól szavalta: Herzsics János. »Világos után« felolvasta: Krampatics József. — Az ünnepélyt Danitz Sándor záróbeszéde s a Hymnus éneklésével ért véget. A közönség hazafias dalok éneklése, a 48-iki események megbeszélése mellett hajnalig együtt maradt.

A **Mura-Szt-Márton** községhez tartozó **Uj-udvar** pusztán is igen szépen sikerült hazafias ünnepélyt rendezett Bodnár János tanító, növendékeivel. — A műsor a következő volt: 1. Vörösmarty »Szózat« éneklék a növendékek. 2. »Emlékbeszéd« tartotta: Bodnár János tanító. 3. Tóth Kálmán: »Előre« szavalta Kayser Bandi. 4. »Ezer esztendeje« éneklék a növendékek. 5. Bodnár János: »Ezredéve« szavalta Kocsis Ilka. 6. »Árpád apánk« éneklék a növendékek. 7. Tompa Mihály: »A gólyához« szavalta Dobsa József. 8. »Hymnus« elmondta: Kayser Ella. 9. »Hymnus« éneklék a növendékek. 10. Gyulai Pál: »Világosnál« szavalta: Kayser Lily. 11. »Induló« éneklék a növendékek. — A szépen sikerült ünnepélyt Bodnár tanító szép beszéddel méltatta a nagy nap jelentőségét, mely könnyeket csalt a hallgatóság szemébe. — A növendékek éneke és szavata is igen korrekt volt.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Hivatalos látogatás** czéljából múlt héten Nagy Gyula csendőrszázados Zala-Egerszegről Csáktornyan időzött, hol a csendőrségi laktanyát alapos vizsgálat tárgyává tette.

— **Államsegély.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter f. évi február 24-én 2104. sz. a. kelt rendeletével a csáktornyai iparositanonc-iskolának 1896-7-ik évi szükségleteinek részben való fődözésére 800 ftl államsegélyt engedélyezett.

— **A szépitő-egyesület választmánya** f. é. márcz. 15-én ülést tartott, melynek főbb tárgyai a következők voltak: Elnök előterjesztésére a választmány elhatározza, hogy a Perlaki-utczában megkezdett munkálatot ez évben be fogja fejezni s a jövő évben inkább kevesebb munkát vesz tervbe. Mivel azonban ezen munkálat sokkal többé mint tervezték, körülbelül 3000 ftlba fog kerülni, az egyesület pénztárában pedig akkora pénzkészlet nincs, hogy a folyamatban levő munkálat költségei fődözhetve legyenek, a választmány elhatározza, hogy e czélra első sorban az alapítványokhoz fog nyulni, s csak ha ez elégséges nem volna, a takarékpénztárból vesz kölcsönt, mit azután lassankint törleszt. Mivel az ő Méltóságához, az egyesület védnökéhez benyújtott kérvényekre eddig még válasz nem érkezett, a faültetés ideje pedig már itt van, egy átiratban az egyesület a kérvény sorsa iránt kérdezősködik a tisztartásnál. A választmány elhatározza, hogy

a városligelben néhány csoport fenyőfát fog ültetetni. Hirschmann Leó választmányi tag egy olcsó beszerzési forrást is ajánl az egyesületnek (drbjá 40 kr). Hirschmann Leó a választmány figyelmét felhívja, hogy a vasútra vezető gyalogjárón némelyek targonczákkal s kis kocsiakkal járnak, sőt egyesek lovagolnak is, miért is a mult ülés határozata értelmében elhatározatott, hogy a tervezett oszlopok sűrűsöen föllállítandók. Czvetkovics Antal választmányi tag indítványára a választmány megkeresi a városi előljáróságot, hogy a háztulajdonosokat szólítsa fel, hogy a házuk előtt levő gyalogjárókat legalább hetenkint egyszer-kétszer söpörtessék le.

— **A csáktornyai áll. tanítóképző-intézet növendékei** a tanítványi szeretet szép jeleit adták e hó 19-én igazgatójuk nevenapján. A névnap előestéjén ugyanis a képezde zenekara játékaival tisztelte meg, majd Guilmann János IV. éves növendék lendületes beszédében üdvözölte az igazgatót s társai nevében szép emléktárgyat nyújtott át. A növendékek szeretetének ezen őszinte jeleit meghatóttan köszönte meg az igazgató. Másnap délben ebéd alkalmával társai nevében Hajduk József IV. éves növendék köszöntötte föl jól átgondolt szép beszédében a névnapot és családját, ki a növendékekhez intézett hosszabb beszédében köszönte meg ragaszkodásuknak nem várt s nem keresett megnyilatkozását, figyelemmelvén őket kötelességeik teljesítésére s azon nagyfontosságú munkára, a mely rájuk, mint leendő ügyburog és hazafias tanítókra vár.

— **Nyilvános köszönet.** Stefaics Miksa urad. fővadász ur befolyt büntetéspenzből jóviseletű és szorgalmas, különben szegény tanuló megjutalmazására 12 ftl volt kegyes iskoláknak ajándékozni. Miért is fogadja a tantestület és intézet leghálásabb köszönetét. — Csáktornya. 1897. márcz. 17-én. Jenev Guszláv el. isk. igazgató.

— **Uj anyakönyvezetők.** A m. kir. belügyminiszter a kotori anyakönyvi kerületbe Medved Lajos, a dekanoveczibe Feisz Imre, a muravidibe Szemző Zsigmond és a mihályfalviba Nagy Kálmán jegyzői irnokokat születési és halálozási anyakönyvek vezetésére szorítottok hatáskörrel, anyakönyvvezetői helyettesekké nevezte ki.

— **Halálozás.** Sáfrán János volt kotori tanító, utóbb zimonyi áll. isk. tanító múlt héten 32 éves korában elhunyt. Özvegve s egy gyermeke siratja. Nyugodjék békességben!

— **Hivatalos tavasz.** A hivatalos tavasz itt van valahára. Most már azok a szkeptikusok is kénytelenek eszt elhinni, a kik nem vesznek komolyan semmit, ha nem szaktekin-télytől tudják. A menyekben megjelenő ottani Budapesti Közlöny ma okvetlenül hozta ez a legeslegfelsőbb keziratot: »Kedves Tavasz! Ezennel kivezem Önt szeretett Földem kormányzójává.« S a tavasz, mely már a mult s az azelőtt való héten is megmutatta nekünk gyönyörű arcát, ma törvényesen is elfoglalta kormányzói székét. Itt van nálunk, köztünk, bennünk. A levegő napfényes és kék, az ember szíve-lelke felujong a nagy ebredés e felségs napján. Mintha egy jelle váltott volna meg minden! Az utcán por van a fák rügyeznek, a mezőn máris sárgás-zöld fü sarjadzik. Ez az élet! A szép, a ragyogó verőfény! A valóságos kikelet, mely a lucskos, szurtos, majdnem végtelennek látszó, hosszú, unalmas, sáros tél után még bájosabbnak tetszik, mint más esztendőben; olyan meleg van, hogy már lekvánkozott rólunk a téli ruha. A levegő szeles ugyan tegnap óta, de a meleg azért oly rohamosan növekszik, hogy már-már

jól esik az árnyék. Csak napok kérdése, hogy a faszorok, erdők zöldülni kezdenek. Az utcákban kicsi lányorokan kinálgatják paraszt-fluk és lányok az ibolyát, oly régóta már, hogy föl se tűnik; annyira megszokták, hogy már meg se veszik. A szerelem veszi birtokába nemsokára az énekesmadár szívét is. A hivatalos tavasz megtette kötelességét; a biztató reménység sugaraival köszöntött be hozzánk; csak azután családós ne váltsa föl a korai örömet, mert sokkal biztatótt s mostohán visszavesz minden kamatostul.

— **A Perlaki-utca rendezése.** A tavasz ebredésével megkezdte működését a Szépitő-Egyesület is. A sáros Perlaki-utczára került ez évben a sor, melyre bizony nagyon is ráfert e jóérzékű egyesületnek a keze. De föl is fordult itt minden! Sudaras árbóczfák jelzik az irányt, melyek mentében a gyalogjárók vezetnek. Száz és száz kocsi fáradozik azon, hogy a szegélykövek s a házak közötti területet a szükséges földdel föltöltsék. Nem kevesebb ember sűrű-forog itt, ki kalapácsal, ki ásóval, ki meg mérőruddal vagy súlykóval a kezében, hogy a kijelölt területet gyalogjáróvá formálják. — Készülnek az új kerítések, a hol még nem voltak. Egyik gazda kerítésével beljebb megy, a másik kiljebb; egyik szép szerivel, a másik bráchiummal, sőt csak rendőri asszisztenciával. Hiába szép a jog, de szép az egyenes utca is! S a Perlaki-utczának a folyamatban lévő munka után lesz is rendezett formája! Nem kell majd ezután az utca közepén, toronyirányt, a képzelhető legnagyobb sárban, bizonyos halálmegvetéssel mérni az utcát, hanem lesz hely annak szélén mindkét felől, a hol sárczipó nélkül is lehet majd czélt érni. Hát még a szép szillák, mily kellemes árnyékot nyújtanak majd a nyári forróságban abban az utcában, a hol eddig csak por- és sárban volt része az adófizető polgárnak! Ha most a szépitő-egyesületnek buzgóságát s elnökének fáradhatatlanságát bámuljuk, dicsérni télen fogjuk teljesíteni munkájukért, mert igazán méltányolni csakis akkor leszünk képesek, ha előnyeiket élvezni fogjuk.

— **Korai furdó-saison.** A magyarországi furdóknak rendszerint későn, csak május hó közepén kezdődik a furdó-saison. Jó részt ez az oka annak, hogy a magyar közönség még mindig óriási tömegekben keresi föl a külföldi furdókat, holott a magyar furdóknak is megtalálhatná a klimatikus hatások és a források gyógyító ereje mellett azokat az intézményeket, melyek a különféle betegségek ellenében szükségesek. Ezen a bajon segít most az utóbbi esztendő során nagy-szerű fejlődésnek indult **Rajeczfurdónak** az igazgatósága. E furdóban ugyanis az idén **már április hó 1-én kezdődik a saison.** Erre különösen alkalmas rendkívül kedvező éghajlati viszonyainál fogva, melyek már áprilisban is tökéletesen megfelelnek a különféle bajok ellen orvoslást kereső betegeknek. Rajeczfurdóban, hol esztendő-ről-esztendőre szinte meglepő arányokban nyilvánul a fejlődés, mely ezt a gyönyörű fekvésű helyet egyik leglátogatottabb és legkedveltebb magyar furdó tette, a kitünő gyógyhatásu meleg ásványfurdó, ugy Marienbad és Carlsbad között helyet foglaló hideg és meleg ásvány ivókurája mellett tavaly óta a modern technikai és orvostudomány minden igényeinek megfelelő **hidegviz-gyógyintézet** és a Franzensbadival egyenlő tökéletesen kipróbált vasas **láp-furdók** is állnak az üdülést és gyógyulást kereső közönség rendelkezésére. A most életbeléptetett újítás, vagyis az, hogy a saison már április 1-én megkezdődik, hasonlókép arra vall, hogy a furdó igazgatósága semmi áldozatot nem kimél, mikor a furdó közönség igényeinek a kielégítéséről van szó.

Rajeczfurdónak vasuti állomása **Zaolna**, a m. kir. állanvasutak mentén.

Sve pošiljke se tičuće zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me **Margitai Jozefa** urednika u Čakovce.

Izdateljstvo:

Knjižara **Fischel** Filipova kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

nahorvatskom i magjarskom jeziku izlazdeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tjedan jedanokrat i to: u svake nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 fr.
Na pol leta 2 fr.
Na četvert leta . . . 1 fr.

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe 1 fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovečke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i. t. d.

Kanea.

Kanea, glavni grad otoku Kréti, ima divan položaj. Sa prednje strane morje, — prama jugu prostrana ravnica, sa trijuh strana visokim gorama opasana, koje su dober dél godine snégom pokrite. To su poznata sfakiotska brda (gore), pozorište vnoгих junačkih, ali i vnoгих okrutnih djela. Kad dolazimo s morske strane, čini nam se Kanea, kao što vsaki drugi levantski grad: vide se dugi redovi pobeljenih hižah, između kojih se u prvom redu iztiče svjetionik, a zatim ljepa jedna sagrađa — konak ili palača namjestnikova, gde se je prije takodjer kretska narodna skupština sastajala. Istom kad zadjemo među dvé grede — rtovi Rhodope i Akrotiri, — koje tvore luku kanejsku, odpira nam se jasan vidik na grad Kaneu.

Sagradili su je Mlečani godine 1252. na razvalinama stare Kidonije. Hiže su ponajviše u mletackom slogu sagrađene, ali oku nevugodno smetaju turski balkoni, koji su rešetkama zatvoreni. Tu vidiš kapije (lese), nad kojima sada već osakačeni oroslani — znamenje gospodarice morja — još uvijek prama morju gleda, od kuda mu je navadno pomoć dolazila. Na desnu ruku stoji razvaljena turska baterija, a na ljevu ruku vidi se fundament (temelj) stare citadele, na kojem se denes konak uzdiže. Na jednoj dražici stoje sgrade sa galerijama, koje arsenalu pripadaju, a vidi se na njima, da su Turki, od kad su grad osvojili, malo

kaj učinili. Isto tak je vanjski gradski zid, kaj su ga Mlečani sagradili, još i vezda onakov, kakav je bil, kad je Venecija grada skupa sa otokom izgubila.

Nutarnji je grad sa svojim mnogim dugim i těsnimi vulicami pravi turski grad. Uz zidane hiže u talijanskom slogu priljepile su se od svih stran daščare, derveni balkoni i verande, kaj dabogme ni najmenje negodi očima. Kaldrma je loša, kad god po svih turskim varošima, a jame i ljuknje, koje su vremenom postale, legla su vnoгих psov, kojih ima kak i u Carigradu. Samo jeden děl varoša izgleda tak, ter bi mogel pomisliti, da si vu kakvom talijanskom varošu — da nema mušarabija (rešetke od harema). To je turski »šor«, gde vnoგი begovi turski stanuju. Tu vidiš stare stupove sa svojim glavicama i sa latinskim nadpisima: hiže su ljepje i čiste, dapače i vulice redovito su pometene. Po više zidova proviruju vrhi palma, malinah, i drugog drveća, znamenje, da tu još ima sjenastih rtvovah, vu kojima se haremske ljepovice nasladuju. Ima tu još i ljepih zdencov, nekoliko vojničkih sgrada i džamija a vse je mimo i tiho tak, da od one buke i vike vu luci ovdni nikaj nečuješ.

Vu trgovačkom je delu varoša promet velik. Jezere i jezere ljudih, pješaka i konjika rivaju se vručim ulicama. Natovareni osli, mule i konji protiskuju se svjetinom i jedino neprestana vika »varda« (pazi) spaspave te, da nebudeš pogazen. Uz to još vnoგი obrtnici, koji svoj zanat (meštiju) na

taracu na prodaju leže; onda mehane, prodavci čevaba i kruha.

Vojska je turska vrlo razpuštena. O kakvoj uniformi nejma ni govora. Vsaki se nosi kak hoće i more. Oprava je zmazana, zdrapani, blatni. Jedni idu bosu, drugi vu čizmah, vu opankih, vu papučama, vu cipelama. Puška visi soldatu na remenu ili na vojki (štriku): fišeke ili je opasal, ili preko ramena prebacil. Jednom rečju, soldati izgledaju kak razbojnik, a ne kakti vojska Njegovca Veličanstva sultana turskoga. Oficiri su bolje opravljeni: jedni nose fine cipele od laka, drugi proste čizme: korice od sablje su im zahrdjene. Konjaničtvo je dobro: konji su izvrstni, ali sedla, vuzde itd, da bog obćuvaj; evropskomu bi se soldatu pamet zmešala, da ih vidi. Obskrba nije huda. Hranu (melju, rižkašu itd.) dosta redovito dobivaju. Vojska je smešćena vu festungu i vu nekoliko kasarnah, već krat je izvan varoša vu logoru.

Na večer, kad sunce zajde, kad mujezin (turski pop) sa minareta akšam oglasi, sastaje se vojska na zajedničku molitvu, a na koncu čuje se kak iz jednog grla: »Živio padišah.«

Vekši je děl ljudstva vu Kaneji muhamedovaće vjere. I Grki nose se turski, samo žene njihove upravljaju se po evropski. — Malo se ženah i djevojkah vidi po vulicah Turkinje skrivaju lice sa larfami, a ne koprenom, kak drugdi.

Crnačke (harapinske) žene neskrivaju lica. Vu obće ima vu Kaneji vnoგი Crnaca

Z A B A V A

Hurmasta soba (hiža).

Nekoje okolnosti, koje se poštuvarih steocah niti najmenje ne tiču, ali za mene bile su od neizrecive važnosti, prisilile su me, da se iz gornjega varoša izselim, pak da si najdem stana vu donjem varošu.

Ja donji varoš imam rado od srca, jerbo tam stanuje jedna prelépa i premila, žarkooka popjevačica, pak mi je već to, da morem udišati zrak onoga kraja varoša, kojega udiše i ta popjevačica, vriedno onih trideset forinti, — koje je soba borme ne vriedna.

Kad sem se odputil stana iskat, obrekel sem si, da budem imel pred očmi sledeće tri stvari: 1. Komotno pohižtvo. 2. Lépo cvětje vu obloku. 3. Fal cèna.

Preduzel sem si da se budem tvrdo držal za ove tri zahtjeve; od prvi dveju morti budem još kaj i popustil, ali nigdar od tretjega. Je pak borme nisem niti našel sobu, koja bi odgovarjala bar jednomu od mojih zahtjeva. Osobito kaj se tiče fal cène, došel sem s gospodararu vu takove neprilike,

kaj su me izsmehavali i najvišeput mi vrata pokazali.

Već sem bil ves zdvojen, da bum ostal bez krova i hiže, kaj si nebudem imel kam nasloniti svoju tužnu glavu. Ali Bog neostavlja one, koji se vu njega ufaju! Tak se pripetilo da sem vu zadnjem hipu itak našel vu Ružinoj vulici pri dvovoci pokojnoga Imbre Tustića sobu, vu kojoj vezda stanujem, ali iz koje se budem već prvoga izselil.

Ova soba prav vu ničem nije odgovarjala mojim zahtjevom. Najmre: 1. Komotno pohižtvo vu nji je bilo jeden stari od soldatov izmuštrani kanapej. 2. Lépo cvětje vu obloku predstavljal je jeden blédi prašen cimier i jedna posuda, vu kojoj je negda zeleni ružmarin bil, ali je već zdavnja povehnuh. 3. Ova soba koštala je trideseti forinti na mesec.

Kad sem to čul, da se ne srušim, moral sem se zgrabiti za pravu svoju kečku (lasi). —

— Za Boga miloga, kaj ste se zmislili, toliko prositi za tu malu sobicu — rekkel sem gospi Tustički, koja mi se nasmejavala i pokazivala ljepote vu sobici. Kaj

mislite, am Ružina vulica, ako se nevaram, ne spada među najljepše vulice vu Budapešti, pak tretji štok nije baš nekaj najvugodnijega, a kaj pak da jedini oblok na sobici gleda vu dvorišnje, s kojega se ne diže prav najvugodnèša duha.

— Hm! ja vam nemrem pomoći, reče Tustička, — to vam je već takva hurmasta soba

Hurmasta soba?! Kaj je to za čudo Božu, pitam Tustičku; zakaj se zove ta soba hurmasta? Ali Tustička je samo mučala, pak se stihom nasmejavala i glavom klimala.

Nazadnje je znatiželjnost i vu meni nadvladala nacèla. Bilo kaj bilo, i tak moram sezhati, za kaj je rekla Tustička na tu sobu: hurmasta soba? Tu mora nekaj potajnoga biti vu stvari. Zato sem iznajmil (na rendu uzel) ovu sobicu. Selenje je lahko išlo, ali je zato itak dva dana trpelo. Prvi den sem preselil pisma, koja sem od svoji dragi dobil, a drugi den njihove fotografije; pohižtvo i druge takve ne potrebne stvari fala Bogu nisem imel.

Mahom prvi dan započel sem sobu prevučavati i glavu si trti s tim, kaj je

(harapinah) i Arapa, crnih vidi se isto toliko kak belih. Za desetgodišnjeg egipatskog gospodarstva naselili su se ovdje a toliko ih ima i to ne samo vu Kaneji, nego i vu Retimu i Kandiji, da sačinjavaju dober del ukupnoga žiteljstva. I sad se još vidi jeden del njihova prvobitnog sela izvan festunge na cesti vu Halepu. To su kolibe od slame, koje izgledaju kak čmelne košnice, po nekoliko ih navék plotom ogradjeno, baš kak vu centralnoj Afriki. Vzeda stanuju vnoği vu zidanim hižama, nekoji su imučni i bogati i opravljaju se evropski; vnoği služe vu vojskidapače kakti oficiri. No većinom su hamali (terhonose), šajkaši, mehandžije, kocijaši itd. Oni su vrlo marljivi a i žene im služe penzeze kakti dvorkinje, pralje itd. dočim djeca vodiju osle i snažiju po vulicah cipele.

Navada je vu Kandiji, da se nigde vu hiži, dapače niti vu hotelu cipele nesnaže! Čovjek mora vu blatnim ili prašnim cipelama iziti na vulicu. Srećom netraje dugo i već te je opazil jeden od tih malih ambulantskih »voštilaca.« Ti na prosto sedneš pred kavanu, stacun itd. i za čas ti su cipele svete kak zercalo; za to se plati jedno 10 para. Vu Kaneji ima takodjer ližakerah, ali samo nekoliko. Pokedob se vu varašu samom, sbog hudoga puta, vu kolima nemore voziti, to se navadno sjeda vu fiaker pred halepskom lesom, ar se i onak moreš samo vu Halepu kolima voziti. Po drugim cestama more se samo na konju, na muli ili na margarcu (osleku).

Čudnovito je, kaj se vu Kaneji gotovo nikakva orijentska roba ne dobiva. Tu nema trgovine kak vu ostaljoj Turskoj sa tepih, sa bagdadskom, mosulskom, filigran itd. robom. Vse je tu evropski; vsaka roba, vsako pohižtvo. Kaj god se vu Evropi proizvodi, to se tu more kupiti, od »chapeau claque« a do najfineše cipeleze za gospodje, ter do ista gotovo vse Turkinje nose čizmice od laka sa visokim, gustokrat šepavini petami. Malo je tu naseljeno Evropljana, gotovo je vsa trgovina vu rukama Grka! Ima tu doduše i španjolskih Židovov, ali oni su prez vsakog upliva na trgovinu, jer jeden Grk vrēdi toliko kak deset Židova.

Jezikah čuješ ovdje vnožinu. — Tu se

hurmastoga vu nji? Ali za badav mi je bil ves trud, nikaj nisem mogel pronajti. Sobica je bila prav takva, kak i druge mesečne sobe: mala i tamna. Ali nije bila hurmasta. Kaj sem mogel na zadnje včiniti? odlučil sem, da budem čekal, kaj ako mi iznenada dojde kaj na pomoć? Za badav, nije došlo nikaj; ali je došla gospa Tustička, pak me zapitala, kak mi se dopada soba?

A ja odgovorim, da sem već ves obsečen ljepotom njejne sobe. Ali jednu stvar si nemrem nikaj protumačiti, zakaj se zove ta soba: hurmasta soba?

— Tustička mi se je na zadnje ipak smiljuvala, pak mi je stvar protumačila.

— Je znaju dragi gospodin, mi velimo da je ta soba hurmasta, ali za istinu itak nije soba hurmasta . . .

— Pak tko? — zapitam prestrašen, jer sem već mislil, da bude tu nekaj huduga vun žišlo.

— On je, prosim ponizno, h u r m a k, koj ju najmi (na rendu zeme) . . .

Iz magjarskoga priredil:

Vidvics Rókus.

govori turski, grčki, talijanski, arapski, jermenski, arbanaski i francezki, pokraj nekoliko crnačkih dijalektah, samo se njemački nečuje. Ima doduše Grkah koji su vu Njemačkoj odgojeni, koji njemački razmeju i govoriju, ali tih je malo. Najbolje prolazi onaj koji je pol Mezzotantija.

Trgovina dosta je zamašna, premda je prvlje bila vnoği znameniteša. Lloydovi parobrodi, onda brodovi pnhelenskog broderskog društva, turski i egipatski dohadaju redovito vu Kaneju. Izvozi se ulje, vino, smola, sopun i izvrstan sfakiotski sir. — Zemlja je vrlo rodna, klima pogodna, produkcija će s vremenom biti vnoği znameniteša.

Žiteljstvo vu obće živi vrlo mertučljivo (umjereno). Vina se malo pije, jer je jako, a klima topla, ter se smije samo sa vodom piti. Nego, vnoği se grozdja jede, a to je izvrstno; bobice su tak velike, kak naše sljive. Izvrstna kava puno se traži. Jeden »kafeneion« stoji do drugoga i čeli dan su kavane dubkom pune. Čibuk se ne puši, nego cigarete i nargileh.

Zabavišta ima vu Kaneji vrlo malo; kadgod dojde koje grčko kazalište (teater). Jedno pet minut izvan varaša ljep je javni vrt sa upravo tropskom vegetacijom, ali dosta zapušćen. Vu oštariji, koja je vu vrtu, dobiva se takaj Dreherova piva, flaša po franak, ali pokedob nega leda, to je užitek vrlo sumnjiv. Vsakoga je petka vu vrtu soldačka banda (mužika), i to je jedini dan vu tjednu, kad moreš pomisliti, da si vu Evropi. No kad se akšam odklanja, kad drugdje stopram začava napočimlje, prestaje mužika, jer se sa minareta na daleko ori: »Bog je velik a Muhamed je prorok!« i vsaki pravi moslim (turčin) odhadja dimo. Samo na morju još i vu gdekojoj kavani ima života i čuje se koja grčka pjesma, koja štošta priča o ljubavi i nevolji, o krvavom taboru s polumjesecom (Turskom). To su pjesme, što se davno već ore od tesalskih gorah vse do Ide (brēg na Kreći); pjesme, koje čeznu za ujedinenom grčkom domovinom!

Takova je Kaneja — bila; a kak je vu njoj vezda, o tom nemore da govori feuilletonist, jer mu reč oduzimlje telegraf, koji odonud vsaki dan druge i črneše vjesti javlja.

KAJ JE NOVOGA?

Njihova Veličanstva na rtu sv. Martina.

Pišeu nam iz Mentone: Njihova Veličanstva, kralj i kraljica šetali su prekjueer vu jutro dulje vremena Ob 1² I vure primilo je Nj. Veličanstvo princa Walleskoga, zagrlivši ga pri dolazku, ter ga pozvalo na zajtrek. Od 2 do 6 vure su Njihova Veličanstva opet bili na šetnji. Kralj je dal predati kraljici hanoveranskog, kad je proputovala kroz Mentonu, kitu evčea. — Nadvojvoda Ferencz Ferdinand stigel je iz Cannesa ovamo.

Dvorske vjesti.

Nadvojvoda Karlo Štefan stigel je sa svojom suprugom i dvoje djece prekjueer po poldan na Jachti »Ossero« vu spljetsku luku, odovud su visoki gosti na kolima pohodili Solin.

Nadvojvoda Otto, koji je, pridigavši se od influence, odišel vu Monte Carlo na oporavak, vratiti će se vu drugoj polovici ovoga mjeseca vu Beč.

Vojvoda Filip d' Orleans i njegova suprug: Doroteja odputovali su prekjueer vu jutro prugom Sv.-Peter—Trst vu Mletke.

Visoki gosti vu Dalmaciji.

Kak smo već javili, nahadjal se je vu podeljek i tork prejasni nadvojvoda Karlo Štefan sa prejasnom suprugom Marijom Terezijom na svojoj jachti »Ossero« vu spljetskoj luki, ter su prekjueer po poldan na brodu primili poklonstvo kotarskoga kapetana baruna Majorčića, lučkoga kapetana Pavičića i direktora Bulića. Na večer bil je na jachti diner, kojemu je bil pozvan i kotarski poglavar barun Marvičić. Jučer vu jutro ostavila je jachta »Ossero« spljetsku luku i odplovila vu Metković.

Iz Fiume javljaju, da su prekjueer Njihove Visosti nadvojvoda Ferdinand Toskanski i nadvojvodkinja Ana na parobrodu magj-horv. društva »Hungarija« odplavili vu Dalmaciju.

Ruski car vuči se njemački.

Iz Petrograda javljaju »Berl. Tagbl.«, da je car Nikola izjavil želju. — da bi do predstojećega pohoda njemačkoga cara Vjijima na ruskom dvoru toliko mogel se navčiti njemački, e bi mogel zdravicu svome visokom gostu izreči njemačkim jezikom.

Menelik — car Etiopije.

»Petrogradske Vjedomosti novine« priobčuju zanimivi dopis iz Addis—Ababe, vu kojem se javlja, da je negus Menelik odlučil, čim kanočno uredi s Italijom pogranično pitanje, da će se dati ponovno potvrditi i posvetiti za cara Etiopije. Ceremonija će biti prema abisinskim prilikam sjajna, ter će trajati nekoliko tjednov. Budu pozvani predstavnici evropskih i američanskih vlasti vladari susjednih državah (kao kralj Goggije, kalifi Abullaki i osman Digma), vsi prvi emiri i vsi rasi. Nadalje javlja dopisnik, da je Meuelik tvrdo uvjeren, kako on stoji na visokom mjestu svjetskim vladarima, a njegova je žena još castohlepnija od njega, pak je lahko moguće, da će on vse učiniti, da se o njem kaj gusteše bude govorilo.

Magjarska i austrijska duhanska režija vu godini 1896.

Primitak austrijske duhanske režije iznosil je 1896. godine 93.205.600 forinti, a magjarske 48.842.000 torinta, potonji je anda za 44.363.000 for. menjši nego vu Austriji. Duhana šnofanca potrošeno je vu Magjarskoj 553 kilograma, a vu Austriji 1447. više nego vu Magjarskoj za 894 kilograma. Duhana za lulu (pipu) potrošilo se je vu Magjarskoj 6436 klg., vu Austriji pako 271.783 klg., anda vu Magjarskoj menje za 265.347 klg. Potrošek cigarah bil je vu Magjarskoj znatno menjši, nego vu Austriji, izuzevši jedine regalitas. Potrošeno je cigarah: regalitas vu Magjarskoj 5.892.000, vu Austriji 5.600.000 komada; trabucco vu Magjarskoj 15.305.000, a vu Austriji 41.500.000 komada, britannica vu Magjarskoj 27.974.000 vu Austriji 36.630.000 komada; operas vu Magjarskoj 9.703.000, vu Austriji 14.427.000 komada; — kuba portorika vu Magjarskoj 93.270.000, vu Austriji 209.531.000 komada; finih virginija vu Magjarskoj 30.706.000, vu Austriji 159.933.000 komada; portorico vu Magjarskoj 69.120.000, — a vu Austriji 175.655.000 komada; mešanih inozemnih vu Magjarskoj 226.642.000, — vu Austriji

515,729.000 komada; domaćih u Magjarskoj 54,000.000, u Austriji 70,912.000 komada. Prema tomu je samo od ovih vrsti cigarah u Austriji za 547 milijunah više nego u Magjarskoj potrošeno.

Dogodjaji na iztoku.

Kretska pitanje.

Vu sadašnjem evropskom koncertu Njemačka zauzimalje posve iznimni položaj. — Njemačka je bila, koja prva zatražila koj oštrij postupak proti Grčkoj »radi povrde medjunarodnog prava« i predložila blokadu Grčke, a sada je opet Njemačka, koja izjavljuje, da s Grčkom ne ugovara, već samo s vlastima. Nebude li postignut potpun sporazum, Njemačka ne kani više sudjelovati u evropskom koncertu. Ovak stoji po vjestima iz Berlina ta tuliko vnoho hvaljena sloga vlasti — a vse novine berlinske naglašavaju nesigurnost situacije.

S tim se i slaže vjest, što ju dobiva »Reichswehr« iz Rima: Momentana situacija je ova: Tri carske vlasti su složne o bezodvlačnoj uporabi prisilnih sredstava proti Grčkoj. I Englezka se je priključila tom sporazumu. Italija je izjavila da će sudjelovati, budu li vse ostale vlasti složne. Sada vse odvisi o držanju Francezke, odnosno o rezultatu debate vu komori, koja je urečena za 11. o. m. Pladne li Hanotauks, što bi značilo okret Francezke, tada je vjerojatno, da će odpasti i Englezka, a to bi značilo razpad evropskog koncerta. Kaj bi se onda dogodilo, nezna nitko. Time se tumači i proba Grčke, da prividnim popušćanjem steće bolju poziciju.

Parizka brzozavka »Köln. Ztg.« javlja, da se vlasti još nisu sporazumele glede prisilnih mjera proti Grčkoj. Rusija je preuzela sada vodstvo. Ruski car poslal je 9. marcijuša najoštrije naloga chefu ruskog brodavlja vu kretskih vodah, — kontre-admirala Aleksejevu i ruskom poslaniku vu Ateni. Onou, pošto je grof Muravjev konačno nadvladal rodbinski upliv. Njemačka i Austro-Magjarska zevsema su složne s Rusijom glede prisilnih mjera. Italija je takaj zauzela vnoho izvjestnije stanovište, nego li se misli, a i francezki vanjski ured odlučil je, ali je ovisen o nesigurnu položaju kabineta vu komori. Englezka još zavlači.

»N. Fr. Pr.« javlja, da su sve velevlasti o tom složne, da grčki odgovor nemore zadovoljiti, pak da treba upotrebiti prisilna sredstva. Admirali vu kretskih vodah ugovorili su akcionu osnovu, koja sadrži sedem ustanova, a nigdo joj nije prigovorio. Ove se ustane imadu postepeno izpeljati, ma da bi ih i koja vlast pobijala. Veli se, da Rusija sprema vlastim predlog, po kojem bi medjutim za vlasti nastala nova potežkoča, pošto sadašnje evropske čete (šeregi) na Kreti nedoteču za njezino mnenje.

Vu intervieu, kaj ga je imal 10 t. mj. atenski dopisnik »Berlin Localanzeig.« s grčkim kraljem Gjurom, rekel je ovaj, da je grčka okupacija Krete posve opravdana. Grčka je morala na desetke jezerah stradajućih Krčćana primiti i podupirati, a stroški za njihovo uzdržavanje postali su nesnosni. Kršćanske velevlasti dokazale su, da su poslale svoje brodovlje na Kretu samo vu zaštitu (pomoć) Turkov, ali né i vu zaštitu kršćana. Grčki šeregi ostaneju na Kreti, pak će jednako podpomagati (štiti) i Turke i Grke. —

Dopisnik »N. Fr. Pr.«, koji je boravil i na Kreti medju uslašima, bil je 10. marcijuša vu Ateni pri kralju Gjuri vu audijenciji, ter je žnjim govoril o situaciji. — Spominjući grčki odgovor na notu velevlasti, rekel je kralj, da on nije drugo no točno opetovanje reči, kaj ih je upotrebil grof Andrassy, kad je opravdal okupaciju Bosne i Hercegovine. — Nek se uzporede obedva spise, pak će se videti, da ne treba ni jedne reči premeniti. Vu Bosni i Hercegovini trajal je ustanak jednu godinu, vnohi bjegunci izkali su vtekališće vu Austriji i nisu više hoteli da se povrneju pod tursko gospodstvo Austriji i nisu više hoteli da se povrneju pod tursko gospodstvo. Austro-Magjarska je usljed toga imala velike terhe ter je poslala obedve pokrajine, da vojničkom rukom uzpodstavi red. A kaj smo mi uradili? Na Kreti traje ustanak od godine 1870. Ne stoline, desetke jezer bjeguncov, vdovicalh i dječica vmorjeni muzeva dohadjaju k nam s Krete.

Oni govoriyu istim jezikom kak i mi, imaju istu vjeru kak i mi, oni su d'el našeg naroda. Kaj smo drugo mogli učiniti, nego da ih primemo? Mi smo osušili suze zdvajajućim, mi smo vtažili njihovo gladovanje, zaoblekli smo njihova izmučena tela s opravom. A koliko je to stajalo (kostalo)! No dalje nemore da bude tak. Niti velika niti bogata država nebi toga mogla uzdržati. Mi smo morali poiti na obranu poredka pod svaku cenu. Čudni načinom velevlasti su pristale uz iste one Turke, koji su čez stoljeća na Kreti prez kaštige prelivali kršćansku krv, a velevlasti dokazuju, da su poslale svoje brodovlje na Kretu samo vu zaštitu Turkov, a né i vu zaštitu kršćanah. Gde je tu pravičnost? Najvekša krivnja pada na stranske konzule na Kreti, osobito je englezki konzul Billioli Levantinac najgorše lele, vu pravom smislu gorši poturica od sultana. Devet mjeseci nisu konzuli na Kreti nikaj napravili, da obrečene reforme izpeljaju, dok ih nije iz njihova lenosti zbudil ogen od Turkov povužanih sela i osvetna pucnjavakršćanskih ustašah. Jedini konzul na Kreti, koji dobro poznaje tamošnje odnošaje i stanje, ter ga i dobro obsudjuje, je austro-magjarski konzul Pintér vu Kaneji, koji je već čelu godinu pisal istinite izvjestaje i opomene, — ali zahman. — Grčki su šeregi na Kreti, — i oni ostaneju onde, da zaštite (braniju) i Turke i Grke.

Domaće popevke.

Protuletje.

Protuletje drago, kak si nam vugodno,
Kak si nam vugodno, svim jako povoljno.

Svakomu fličeku, koj te željno čakal,
Mladomu junaku, koj se te je včakal.

Vu tebi imaju devojčice radost,
Da si sprevajaju svu cvetuću mladost.

Vnogi mladi junak moral je vumreti,
Koj bi se bil mogel znami ve vživati.

Slavišek, fličica vu zraku zletava,
Devojka s junakom lepo rezgovarja.

Zemlica je sada farbu premenila,
Obraz tužen s jasnim sad je zamenila.

Zelenom je travom posvud oblečena,
I s prelěpim cvetjem sva je nakinčena.

Rozmarin kitica, kak si mi zelena,
Mojoj miloj dragoj v srce zasajena.

Modra filojica, kak si mi dišeća,
Po svojoj travici si lepo rezcveteća.

Mlada devojčica tebe si vtrgava,
I svomu dragomu za cimer te dava.

Cimer ti ja dajem golubek ljubleni,
Da me ljubil budeš klinčec moj črleni.

Temna mi je nočka na zemljicu pala,
Na zemljicu pala, svemu pokoj dala.

Fličku i slavičku, mladomu junaku,
Koj si je pohadjal grličicu dragu.

Junak si pohaja svoju grličicu,
Tak, kak běli golub bělu golubicu.

Pesem od Dalmacije.

Rodil sam se v lepoj zemlji Magjarski,
Stupil jesem tužno vu kruh soldački.

Vre tri leta i dva tjedna kak služim,
Vudne i v noći po Dalmacij hodim.

Šume štuki, ter pucaju puške
Med junake lepe zemlje Magjarske.

Komu ruku, komu nogu sečeju,
Mrtva tela po kamenju stavljaju.

Dragi pajdaš poveć mojoj grlici,
Kakvu težku smrt ja mam v Dalmaciji.

Vu prse i srce prav streljen jesem,
Gde svoju grlicu ja nosil jesem.

Ober groba na križu je pisano:
Kaštigaj Bog za navek Dalmaciju!

Nekaj za kratek čas.

Zabava veselim i batrivenje
žalostnim. Priredil Glád Ferencz
školknik. Izdanje tiskare Fischel
Filipa (Strausz Šandor),

— cěna 50 kr. —

Vu maloj ovoj knjižici sabrano
je vnoho šale i dosjetke, pak se
za fal cěnu, kaj košta, more vsa-
komu osobito preporučiti.

Knjižara i stamparija

Strausz Šandora
Čakovec.

Dobre žepne i stěne vure za fal
cěne moći dobiti pri Pollak Bernatu vu-
raru vu Čakovcu (Pijac, Šparkassa). Pri
njem se uzimljeju vure takaj za popravek
az fal cěnu.

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Glavni suradnik

GLAD FERENCZ.

NYILTTÉR.

Foulard-selymet 60 krtól 3 ft 35 krig méterenként — japán, chinai sat. a legújabb mintákkal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes **Henneberg selymet** 35 krtól 14 ft 65 kr. méterenként sima, csikos, kockázott, mintázott damasztot sat. (mintegy 240 különböző minőségben, 2000 szín és mintázattal sat.) a megrendelt áru **postabér és vámmentesen a házhoz szállítva**, mintakal postafordultával küld: **Henneberg G.** (cs. és k. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben**. Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek. 2

Dús mellékkeresetet

nyújtunk mindazoknak, kik **törvényesen engedélyezett sorsjegyek** részletfizetésre való eladásával foglalkozni kívánnak.

Némi tevékenység mellett havonként 150—200 ft könnyen megkereshető. Ajánlatok czimzandók:

May, Elfer és Adler

bank- és váltóüzlet Budapest.

172 9—10

Hirdetmény.

Kirakatablakok felső résszel, boltajtók tükörablakokkal és minden hozzátartozó állvánnyal eladók **Varazsdon a „Vadember“ szállodában.**

716

1—3

4281. tk. 1896.

Arverési hirdetményi kivonat.

A esáktornyai kir. járásbírótság mint telekkönyvi hatóság közlirre teszi, hogy Tolnai gróf Festetics Jenő nagybirtokos zala-ujvári lakos végrehajthatónak Bratics Imre és társai zala-ujvári lakosok végrehajtást szenvedettek elleni 17 ft 50 kr. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. lörvédszék a esáktornyai kir. járásbírótság területén levő zala-ujvári 327. tkv. 47 5 b. hrsz. a. ingatlan 220 ft, 663. tk. 533 4. hrsz. a. 32 ft, 664. tk. 128 3. hrsz. a. 56 ft, 232 3. hrsz. a. 45 ft és 640. tk. 595 3. hrsz. a. 66 ft becsárban az árverést ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelelt ingatlan az

1897. évi április hó 12-ik napján delelőtti 10 órakor

a zala-ujvári községi bíróságánál Varga Lajos n. kanizsai ügyvéd vagy helyettese közbenjöttel megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárnak 10% -át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes érték-papírban a kiküldött kezehez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. 714 1—1

Kir. járásbírótság mint tkvi hatóság.

Csáktornya, 1897. évi január hó 31-én.

Van szorosenék ajánlani

szavatolt tisztaságu

A legmagasabb
díjjal
kitüntetett**Thomasfoszfátlisztet**

szavatolt 15—20% citrátban oldható foszforsavtartalommal és 85—100% porfinomsággal.

Felülmulthatlan, minden talajra alkalmas trágyaszep, különösen sovány talajok javítására, kitünő hatásu az összes gabonaművek, kápis és olajnövények, böhén és lucerna, szőlő, kónaló és kertí veteményekre, kiváltképen a rétekre.

Legjobb, leghatásosabb és legolcsóbb foszforsavtrágya: tekintettel hatásának tartóságára, felülmulja az összes szuperfoszfátokat.

A citrátban oldható foszforsav-tartalomért szavatosságot vállalunk, netaláni hiányt megtérítünk. Árjajánlatokkal, szakmunkákkal és egyéb felvilágosítással a legkészségesebben szolgál.

a csehországi Thomasmüvek prágai foszfátliszt eladási-irodájának vezérképviselesége a magyar korona orsz. területén

654 5—15

Kalmár Vilmos

Budapest, Erzsébet-körút 34.

Fischel Fülöp (Strausz Sándor)

könyvnyomdája

Csáktornyan,

a legujabb gyorssajtókkal és diszes uj betűkkel van felszerelve.

Elyállal minden néven nevezendő

könyvnyomdai munkákat

u. m. névjegyek, levélfejek, meghívók, eljegyzési-, esketési- és gyászjelentéseket, — számlák, körlevelek, hivatalos és magán nyomtatványokat, röpiratokat, műveket stb. stb.

bármely nyelven és kivitelben

a legjutányosabb árak mellett.

Eladó zongora.
Egy jó karban levő
zongora
azonnal eladó.

Bővebbet
Löbl Mór és fiánál
deszkakereskedő
és az 1-ső gráci söröződe r. t. raktára
697 Csáktornyan.

Keil-lakk

(Glasur)

legkitünőbb mázólo-szer puha padló számára.
1 nagy palaczk ára 1 ftl 35 kr. — 1 kis palaczk ára 68 kr.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer
kemény padló számára. 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénymáz

képkerekek stb. bearanyozására.
1 kis palaczk ára 20 kr.

Fehér „Glasur“-fénymáz

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. újonnan befestésére.
1 kis doboz ára 45 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr.

712

Mindenkor kaphatók:

2-8

Heinrich Miksa ezégnél Csáktornyan.

UNGHVÁRY JÓZSEF gyümölcsfa-iskolájában Czegléden

(posta, távirat és vasútállomás)

ez év tavaszán nagyobb mennyiségű 1—2—3—4 éves
nemes gyümölcsfa s egyéb csemete

kerül eladásra és pedig: körte, alma, szilva,
őszi barackz, kajszin barackz, cseresznye,
meggy, eper, bolvili körte, azarol galagonya,
birs, lasponya, mandula, dió, köszméte, ribiszke,
málna, földi eper (szamóca) és nemes füzfá
csemeték; ezek árai azok erőssége szerint
15—20—25—30 kr. Ugyancsak igen nagy
mennyiségben kapható 1—2—3 éves vadoncz
csemete a következőkből: körte, alma, birs,
douchin, paradicsom alma, őszi barackz, sárga
barackz, besztercei szilva, sajmeggy (Prunus
mahaleb), fekete meggy, cseresznye és eper
csemeték, ezek árai azok erőssége szerint
100 db 60 krtól 1 ftl 60 krig, 1000 db
5 ftltől 15 forintig. Nemes csemetékkel: őszi
barackz és földi epernel (szamóca), vadoncz
csemetékkel pedig sárga barackz, sajmeggy
és epernel nagyobb rendeléseknél árenged-
mény adatik.

Tessék árjegyzéket kérni!

Rendeléseket elfogad:

Ungváry József kertészete Czegléden.

FIGYELMEZTETÉSÜL:

Ungváry László teleptulajdonos, kinek telepe
van és Ungváry Sándor, kinek telepe nincs (ki
csak Ungváry Lászlónál alkalmazott irnok) egy és
ugyanaz. A hirdetésükben használt jelző (távol
képezközlő) jó hírnévnek árcímű telepem rongálá-
sára és a nagyközönség félrevezetésére szolgál.
Ezen jelző megváltoztatására és teljes árcíműtelenségére
felelőset adnak a árjegyzékemben közlőjező által
hitelesített elismerő nyilatkozat. Különb. jelenleg 9
hold üzemképes telepem van. 708 3—*

Meglepő ujdonság! Rendkívüli találmány!

*Fényképek különféle alakban való nagyobbitása eddig
még soha el nem ért tökéletességgel és olcsó árban.*

Monochrome

A képeket új módszer
vészek által készített-
el és teljes hasonla-

arcz képek.

szerint, gyakorlott mű-
jük, nem halványodnak
tosság biztosítatik.

Csoportképekről egyes személyek képei is nagyobbitatnak, ugyszintén
főbb (két-öt) különálló kép is csoportosítható.

Meg nem felelő képek visszavétnetnek és ujonnan
készíttetnek.

Mintaképek megtekinthetők és bővebb felvilágosítás
nyerhető

az első M. Frankfurteri monochrome-, olaj-,
aquarell- és opál-képek műterme
csáktornyai képviselőségénél:

Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvkereskedésében.

Legkedvesebb emléki

Legalkalmasabb ajándéki

Hiradás!

Alóírott Tisztség által közhírré tétetik, miszerint
a következő vásárhelypénzszedések, árverés után

1897. április 7-én délelőtt 9 órakor

a gazdasági irodában három évre a legtöbbet ígérőnek
bérbe adatnak:

1. V.-Szt.-György.
2. Dekánovecz.
3. Szt.-Rökus.
4. Szt.-Kereszt.
5. Szt.-Hona.

Az árverezni szándékozók bánatpénzzel ellátva, tisz-
telettel meghívattak.

707 3—3

Az Uradalmi Tisztség.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller

Liniment, Capsici comp.

Ezen hírheter hazszer ellenállt az idő megpróbáltatásnak, mert
már több mint 27 év óta megvan, felfedezésének helyszí-
nétől alkalmazták közzéppel, csuhal, faszaggyal és meg-
hűtővel és az orvosok által bebizonyosították is mindig Gyórkában
rendelték. A valódi Horgony-Pain-Expeller, Gyórkára Horgony-
Pain-Expeller néven ismert, nem téves szer, hanem igaz
hírheter, melynek egy hatékonyan sem költözött halogony.
70 krtól 1 ftl. árú, megkötött ártan mindig minden gyógy-
szertárban kapható van. Forráskor: Török József
Gyógyászati Budapest. Dicsőváros alkalmával igen
gyakran használják, mert több kísérletük után azt van
bizonyított, hogy „Horgony”-párlat, az minden
egyre ügyet, „Horgony”-párlat és Richter özögyűzős
valódi mint nem valódi utassza vissza.
RICHTER F. AD. és társa, és és kr. utéri szállók, RUDOLSTADT.

